Írta: Benedek Csaba
2011. június 27. hétfő, 19:32 - Módosítás: 2018. április 03. kedd, 20:10

Fél deci a pofám...

Mikor a rendszerváltás ideje közelgett, akkoriban jártunk először Erdélyben Kürtössy Péter barátommal. Zetelakán szálltunk meg, s be-betértünk a Dagiba. Ebben a presszóban mindig helyiekkel lehetett találkozni, s az olcsóbbak közé tartozott. Mikor bementünk a kocsmába, fél deci köményest kértünk. A pultos lány elment, tíz perc múlva jött vissza elnézést kérve, hogy felkutatott mindent, de nincsen féldecis poharuk. Ekkor tudtuk meg, hogy itt mindenki decivel issza a pálinkát. A mezőről bejött egy szalmakalapos bácsi is, akinek kasza volt a kezében. Egyből kért is egy deci köményes pálinkát. Ahogy jó néprajzoshoz illik én is igyekeztem szóba elegyedni az öreggel.

-Tessék mondani, miért éppen decit kérnek maguk itt? Miért nem féldecit?

Az öreg erre aztán láthatóan meglepődött, s elkezdett gondolkodni. A mutatóujjával fel is tolta a homlokán a szalmakalapját. Végül aztán kinyögte:

-Tudod fiam, nekem éppen féldeci a pofám, egy kortyot meg minek kérjek?